

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2313

гр. София, 31.03.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 25 състав,
в закрито заседание на 31.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

като разгледа дело номер **3149** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.166, ал.2 и ал. 3, вр. с ал. 4 от АПК.

Образувано е по искане на [фирма], ЕИК[ЕИК], за спиране на предварителното изпълнение на обективирания в Протокол за извършена проверка с изх.№ ПР2106321 от 12.103.2021г. на Дирекция „Инспекция по труда“ С., предписания по т.1,2,3 и 4. Искането е предявено като особено такова, ведно с жалбата срещу посоченото задължително предписание.

Излагат се доводи, че предварителното изпълнение на административния акт би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. С тези мотиви моли съда да спре предварителното изпълнение на Задължително предписание на Дирекция „Инспекция по труда“ С., обективирано в Протокол за извършена проверка с изх.№ ПР2106321 от 12.103.2021г.

Административен съд София–град, за да се произнесе по чл.166, ал.4, вр. ал.2 АПК, от фактическа и правна страна съобрази следното:

Съдът намира искането за допустимо, като направено от легитимирано лице, чиито права и законни интереси са засегнати от индивидуалния административен акт. В административната преписка не се съдържа съобщение до жалбоподателя на резултата от оспорването по административен ред, поради което следва да се приеме, че искането е направено в срок и при изпълнение на предпоставката по чл.166, ал.2 АПК за висящност на производството по оспорването, при което съдът съобразява, че не е компетентен да се произнесе по неговата допустимост, а единствено по наличието на предпоставките по чл.166, ал.2 и ал.4 УПК.

Разгледано по същество искането е неоснователно.

За разлика от случаите, в които административният орган с разпореждане допуска предварително изпълнение на издадения от него административен акт, след като прецени, че са налице предпоставките на чл.60, ал.1 АПК, в случаите по чл.166, ал.4 АПК законодателят нормативно презюмира наличието на един или повече от тези

критерии, в чиято защита изключва суспензивния ефект на оспорването по чл.166, ал.1 АПК и позволява незабавното изпълнение на акта. В случая по отношение на задължителното предписание, издадено на основание чл.404 от КТ, е допуснато предварителното изпълнение ex lege с разпоредбата на чл. 405 КТ, съгласно която „обжалването не спира изпълнението на принудителната административна мярка“.

Доколкото специалният закон – КТ, не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на административния акт, приложими са общите такива по чл.166, ал.4 вр. ал.2 АПК – при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. В тежест на жалбоподателя е да посочи и установи пред съда обстоятелствата по чл.166, ал.2 от АПК, при които спирането на изпълнението на заповедта е основателно – такива, които по значимост се противопоставят на онзи обществен интерес, заради който законодателят е допуснал предварителното изпълнение на административния акт по силата на закона.

Оспорващият, който иска спиране, твърди, че допуснатото предварително изпълнение на процесните предписания, преди съдът да се произнесе по тяхната законосъобразност, не само че би могло, но по всяка вероятност ще причини на [фирма] значителна и/или трудно поправила вреда, а именно:

1. Затрудняване или преустановяване дейността на проверявания обект, следствие на необосновано ползване на удължен платен годишен отпуск на служителите на дружеството, в размер който не им следва по закон, тъй като проверяващият обект ще остане без необходимия брой помощен персонал за периода, през който помощник-възпитателите ще ползват платен годишен отпуск над минимално установения в чл.155 от КТ;

2. Необоснова ще се увеличат разходите на дружеството, което ще следва да заплаща платен годишен отпуск на служителите си, които не им следва по закон.

Не са доказани твърденията на молителя, че ще се затрудни или може да се преустанови дейността на проверявания обект в резултат на дадените предписания с Протокол за извършена проверка, както и че ще се увеличат разходите на дружеството. Така по делото не е доказано нито едно от релевираните от оспорващия основания за спиране на предварителното изпълнение. Те не могат да се предполагат, нито да се извеждат само от съдържанието на административния акт, а и не са противопоставими на защитения с предварителното изпълнение обществен интерес - в случая за защита на трудовите права на работника.

Наред с това видно от доказателствата по делото предписанията са изпълнени в срок от дружеството работодател, като са сключени допълнителни споразумения към трудовите договори.

По изложените съображения, искането по чл.166, ал.4, вр. ал.2 АПК като неоснователно следва да се остави без уважение.

Водим от горното, Административен съд София – град, Трето отделение, 46 състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма], ЕИК[ЕИК], за спиране на предварителното изпълнение на обективирания в Протокол за извършена проверка с изх.№ ПР2106321 от 12.103.2021г. на Дирекция „Инспекция по труда“ С., предписания по т.1,2,3 и 4.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

След влизане в сила на определението ДЕЛОТО да се докладва на определения съдия-докладчик за произнасяне по оспорването.

СЪДИЯ: